

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14Em/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215220596
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:1215220596.4

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, odbor sociálnych vecí a rodiny, o návrhu oprávneného - otca: W. I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C.. J. XX, J., proti povinnej - matke: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, J., na výkon rozhodnutia, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia **z a m i e t a** .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 25.08.2015 sa oprávnený (otec maloletej) domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia vo veci povinnosti matky maloletého dieťaťa oznámiť otcovi maloletého dieťaťa miesto bydliska, názov a adresu školy maloletého dieťaťa, ktorú navštevuje. K tomu predložil uznesenie tunajšieho súdu 5P/9/2014-32 z 21.10.2014, vykonateľného 12.12.2014 (exekučný titul). Návrh odôvodnil tým, že napriek súdnej úprave uvedeným v rozhodnutí súdu povinná túto úpravu nerešpektuje, kontakt na maloletú neposkytla.

2. Podľa § 370 ods. 1 zákona č. 161/2015. Z.z., Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

3. Podľa § 372 CMP, účastníkmi konania o výkone rozhodnutia sú maloletý, ten, kto je z exekučného titulu oprávnený a povinný.

4. Podľa § 374 CMP, pojednávanie netreba nariaďovať.

5. Podľa § 375 CMP, súd rozhoduje uznesením.

6. Podľa ustanovenia § 376 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

7. Podľa § 377 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

8. Podľa § 373 CMP na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

9. Podľa § 3 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška č. 207/2016 Z. z.“), súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

10. Podľa § 3 ods. 2 vyhlášky č. 207/2016 Z. z., pri zisťovaní existencie ospravedliteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

11. Podľa § 3 ods. 4 vyhlášky č. 207/2016 Z. z., ak súd požiada v konaní o výkone rozhodnutia príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately o preverenie dôvodov nesplnenia povinností uloženej rozhodnutím súdu, príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vypracuje na požiadanie súdu správu, ktorá má náležitosti uvedené v § 5 písm. a) až d) vyhlášky. Ak bola ako súčasť vykonávaných opatrení podľa osobitného predpisu navrhnutá mediácia ako odborná metóda na uľahčenie riešenia konfliktných situácií v rodine, správa podľa prvej vety obsahuje aj informáciu o mediácii.

12. Úlohou súdu v konaní o výkone rozhodnutia je v prvom rade viesť povinného rodiča k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo súdneho rozhodnutia plnil dobrovoľne. Pred nariadením výkonu rozhodnutia súd zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú dôvody, pre ktoré sa mu podrobiť nemôže. Úlohou súdu je posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv a povinností oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má rodič povinný ako aj oprávnený a taktiež správanie dieťaťa.

13. Výkon rodičovských práv a povinností nesmie vystaviť maloleté dieťa negatívnym vplyvom. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 25/03 zo dňa 24. novembra 2004, v ktorom ústavný súd konštatuje, že povinnosť použiť donucovacie prostriedky za účelom nadviazania styku medzi rodičom a dieťaťom nie je absolútna a výkon rozhodnutia použitím donucovacích prostriedkov nie je niekedy nielen žiaduci, ale ani vhodný tam, kde môže spôsobiť väčšie škody na psychike maloletého, než je možné a prípustné s ohľadom na jeho záujem. Je potrebné brať ohľad na záujmy dotknutých osôb, predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa.

14. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti pripomína, že medzi záujmom maloletého dieťaťa a jeho rodiča sa musí nájsť spravodlivá rovnováha (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Olsson vs. Švédsko č. 10465/83). Je potrebné nájsť určitý a konkrétny spôsob zosúladenia toho, čo je v záujme maloletého dieťaťa, a čo je v záujme jeho rodičov.

15. Nie je vždy účelom konania o výkone súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí, aby súd automaticky siahal k donucovacím prostriedkom za nedodržiavanie styku podľa súdneho rozhodnutia. K týmto prostriedkom súd pristúpi až vtedy, ak sa skutočne povinná osoba nepodrobuje súdnemu rozhodnutiu a neexistujú vážne ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa nemôže rozhodnutiu podrobiť. Súd pritom vychádza zo skutkového stavu, rozhodujúceho v čase vydania rozhodnutia. Nie je zmyslom a účelom konania, aby súd nariaďoval výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, aby tým sankcionoval povinnú osobu za nedodržiavanie súdneho rozhodnutia v minulosti. Pre súd je rozhodujúce, či povinný rešpektuje súdne rozhodnutie v čase rozhodovania súdu. Súd musí pri rozhodovaní vziať do úvahy stabilitu právnych vzťahov účastníkov konania s ohľadom na maloleté dieťa. Automaticky siahť k donucujúcim opatreniam nemožno považovať za účelné. Nariaďovanie výkonu súdneho rozhodnutia môže totiž spôsobiť ďalšie vyostrenie právnych vzťahov medzi účastníkmi konania. Maloleté deti môžu, vzhľadom na svoj vek, reagovať na prebiehajúce konanie emocionálne a so zvýšeným stresom.

16. Súd po začatí konania zisťuje, či sa povinný skutočne nepodrobuje súdnemu rozhodnutiu a či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže rozhodnutiu podrobiť. Pri zisťovaní existencie ospravedliteľných dôvodov súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností (napr. či urobil všetko pre to, aby došlo k realizácii plnenia, či je sám príčinou nesplnenia povinností a pod.)

a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia. Súd v odôvodnených prípadoch (vek a rozumová vyspelosť) prihliadne aj na správanie a názor maloletého.

17. Obvyklým dôvodom, pre ktoré dochádza k podaniu návrhu na výkon rozhodnutia je vzájomné negatívne správanie sa rodičov, ktorí nie sú schopní prekonať nevraživosť, ktorú prenášajú na maloleté dieťa. Za takých podmienok nie každý výkon súdneho rozhodnutia môže byť v záujme maloletého dieťaťa, u ktorého môže vzniknúť pocit neistoty, nestability. Účelom konania je snaha dosiahnuť spravodlivú rovnovahu medzi záujmami účastníkov konania a všeobecným záujmom, ktorý spočíva v dodržiavaní zásad právneho štátu. Pri súdnom vynucovaní styku nie je možné postupovať tak, aby návrh na výkon rozhodnutia sa stal procesným prostriedkom slúžiacim výhradne k tomu, aby za každú cenu aj proti záujmu maloletého dieťaťa, bola dosiahnutá ochrana oprávneného záujmu jedného z rodičov na realizáciu styku s maloletým (Ústavný súd ČR, sp. zn. IV. ÚS 25/2003).

18. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 553/2016 zo dňa 14.09.2016, podľa ktorého: „Ústavný súd poukazuje aj na existujúcu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ktorý v obdobnej veci uviedol, že pokiaľ je preukázaná existencia rodinného vzťahu v zmysle článku 8 dohovoru, mal by štát v zásade konať tak, aby umožnil rozvoj tohto vzťahu, a mal by pritom prijať vhodné opatrenia k naviazaniu styku medzi dotýčným rodičom a dieťaťom (Kutzner proti Nemecku, č. 46544/99, bod 61,ESLP 2002-I). Povinnosť štátnych orgánov prijať opatrenia, ktoré umožnia kontakt rodiča s dieťaťom, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti, nie je absolútna. Porozumenie a spolupráca všetkých zúčastnených osôb vždy predstavuje dôležitý faktor. Štátne orgány sice majú vyvíjať snahu, aby tejto spolupráci napomohli, ale ich povinnosť využívať donucovacie prostriedky nemôže byť neobmedzená. Musia brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a hlavne na najvyšší záujem dieťaťa a jeho práva, ktoré mu priznáva čl. 8 dohovoru (Volský proti Českej republike, bod 118). Článok 8 dohovoru v žiadnom prípade neopravňuje rodiča na to, aby vyžadoval prijatie opatrení, ktoré by poškodzovali zdravie a rozvoj dieťaťa [Elsholz proti Nemecku (Veľký senát), č. 25735/94, body 49, 50, ESLP 2000-VIII]. Rozhodujúce je zistiť, či štátne orgány prijali na účely uľahčenia styku všetky nevyhnutné opatrenia, ktoré od nich bolo možné v danom prípade rozumne očakávať (Nuutinen proti Fínsku, č. 32842/96, bod 128, ESLP 2000-VIII).

19. Vnútroštátne súdy zabezpečujúce výkon rozhodnutia sú povinné zaistiť vhodnú rovnovahu medzi záujmom dieťaťa žiť v pokojnom prostredí a záujmami otca, ktorými bol vedený pri podnikaní svojich krokov. Pokiaľ súdom prijaté opatrenia, ktoré je možné od neho očakávať s cieľom zabezpečiť výkon práva na styk s dieťaťom, nevedli k uspokojivému výsledku, pozitívne povinnosti štátu vyplývajúce z dohovoru nespočívajú v povinnosti dosiahnuť určitý výsledok, ale iba v povinnosti vynaložiť k tomu prostriedky; súdy totiž nie sú všemocné, najmä ak sa v záležitostiach v oblasti rodinného života dostávajú do stretu s rodičmi, ktorí nie sú schopní prekonať svoju nevraživosť a nehľadia pritom na záujmy vlastného dieťaťa (Pedovič proti Českej republike, č. 27145/03, body 109, 115, 18. 7. 2006)“.

20. Lustráciou v príslušnom súdnom registri súd zistil, že tunajší súd uznesením č. k. 5P/9/2014-32 z 21.10.2014 predbežne nariadil povinnosť matke maloletého dieťaťa oznámiť otcovi maloletého dieťaťa miesto bydliska maloletého dieťaťa, ako aj názov a adresu školy maloletého dieťaťa, ktorú navštevuje. Následne v konaní o starostlivosti o maloleté dieťa tunajší súd rozsudkom 10P/42/2015-1846 zo dňa 27.10.2017 zamietol návrh otca na uloženie povinnosti matke informovať ho o mieste bydliska maloletej. Na odvolanie otca Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 24CoP/23/2018 - 2017 zo dňa 09.05.2018 rozsudok tunajšieho súdu potvrdil. Rozhodnutia sa stali právoplatné dňom 25.07.2018.

21. Za takto zisteného skutkového stavu dospel súd k záveru, že návrh nie je dôvodný. Súd dospel k takémuto záveru vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 10P/42/2015-1846 zo dňa 27.10.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/23/2018 - 2017 zo dňa 09.05.2018, ktorým súd zamietol návrh otca na uloženie povinnosti matke informovať ho o mieste bydliska maloletej, a teda dočasnosť predbežného opatrenia č. k. 5P/9/2014-32 z 21.10.2014 pominulo.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že návrh otca na výkon rozhodnutia stratil svoje opodstatnenie, preto ho zamietol.

23. Rodičia sa musia naučiť vzájomne komunikovať, budú sa stretávať minimálne pri preberaní dieťaťa, k čomu súd poukazuje a upozorňuje rodičov na to, že aj priemerne empatické dieťa sa v prítomnosti

dvoch nepriateľských rodičov nemôže cítiť dobre a jeho nechuť ublížiť niektorému z milovaných rodičov kladie na jeho psychiku ďalšie neúmerné požiadavky, ktoré dieťa zaťažujú a môžu ho ohrozovať v jeho zdravom vývoji. Pre svoj zdravý vývin potrebujú kooperatívny vzťah medzi rodičmi, aj keď rodičia ako partneri spolu nežijú. Je len na rodičoch, aby i v prípade rozpadu partnerského vzťahu vytvorili pre maloleté deti prostredie, v ktorom sa cítia bezpečne, s istotou sa môžu vyvíjať a najmä sa od rodičov prirodzene učiť ako od dôveryhodných modelov všetkému, čo budú živote potrebovať. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na deti a nepoužívali ich ako nástroj boja proti druhému partnerovi. Súd apeluje na oboch rodičov, aby uprednostnili záujem dieťaťa nad svojimi záujmami a pokúsili sa v otázkach úpravy rodičovských práv k maloletej dospieť (hoci aj s možnosťou využitia odbornej pomoci) k modelu, ktorý uprednostní záujmy dieťaťa a zároveň bude rešpektovať i práva oboch rodičov, ktorí sú si v rozsahu a výkone rodičovských práv rovnocenní.

24. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a/, m/ CSP) do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu (§ 362 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 365 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. (§ 62 CMP)